24/03/2025

Патријарх Порфирије са родитељима деце која се лече у Србији после трагедије у Кочанима

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је служио вечерас, 21. марта 2025. године, акатист Пресветој Богородици у храму Светог Саве на Врачару.

На крају богослужења током којег су узнете молитве за мир у нама и мир међу нама, патријарх Порфирије је упутио архипастирску поуку благочестивом народу:

– Браћо и сестре, у трећој недељи поста, у недељи која је посвећена Крсту, служили смо канон и акатист Пресветој Богородици за мир у нама и међу нама, за мир у читавом свету, знајући да мир међу нама није могућ ако се не трудимо и ако не улажемо читавим својим биће напор у то да стекнемо мир у себи благословом и благодаћу Божјом и молитвама, најпре, Пресветој Богородице. Другим речима, не може бити мира међу нама и изван нас и не можемо наћи мир ако га не стекнемо у себи, јер линија која раздваја добро од зла пролази директно кроз средину срца свакога од нас. Читаво предање наше Цркве, од светих апостола до наших дана, сведочи чињеницу коју је на

свој начин дефинисао један од најпознатијих енглеских есејиста и књижевника Олдус Хаксли речима: Једино место које сигурно можеш да поправиш у васиони јесте твоје срце и јеси ти сам. То сигурно зависи од тебе у промислу Божјем и уз помоћ Божју, а да ли ћеш поправити нешто изван себе, то већ није само у твојој, у мојој, у нашој руци. Али измена себе, поправљање себе, преображај на који је свако од нас позван и интензивније него у другим периодима током поста јесте нешто што најбоље можемо разумети у недељи која је посвећена Крсту.

Преображај није могућ без Крста. И свети Оци нас подсећају да нема ниједне врлине која у својој основи нема Крст, тј. наше лично распеће, распеће наше логике, нашег ума, наше памети, наших опредељења, наших теорија, наших мудровања, наше егоистичне самољубиве врлине, распеће свега нашега тако што све оно што је наше, све своје, уподобљујемо Христу, уподобљујемо Његовој речи. Он нам је образац, Он нам је парадигма, Он је модел, али не модел спољашњи, не само пример за углед, него и Онај који у нама дејствује, Онај чији је престо у нашем срцу. И зато, ако не успемо да границу која раздваја добро и зло и која пролази кроз наше срце потпуно не укинемо и не очистимо престо Божји у нама, у себи и у свом срцу, не можемо очекивати да ћемо добити мир као дар Божји, да ће он у нама засијати, да ће се зацарити у нама. Онда не можемо очекивати ни мир споља. И, наравно, да нам је најбољи заступник или најбоља заступница у тој нашој борби Пресвета Богородица. Јер, после Сина Њенога нема никога ко је до те мере распео себе на Крсту, том мисленом, умном и духовном Крсту као што је то Пресвета Богородица, Она која је гледала Сина свога на Крсту распетога и као човек, као мајка, била потпуно беспомоћна, раздирана болом и тугом, али у исто време не очајна, не без наде. Јер очај и безнађе јесте само потврда да не разумемо до краја да је Бог спаситељ. Не препознајемо ту истину и чињеницу да нас Бог воли, да је уготовио за нас Царство своје, да га је припремио да будемо становници тог Царства Његовог и да Царство Његово постане и наше царство. Зато, ма колико да смо распети, вољно и невољно, и ма колико да се налазимо на Крсту, никада нисмо без наде, и не само то, без дубоке унутарње радости и оптимизма који не долази из нас и од нас, него је увек свише, увек је дар љубави Божје, израз Његове неугасиве бриге о нама, за нас, за сваког човека, за сваку душу живу.

Молили смо се вечерас и за све трагично пострадале у Северној Македонији, у Кочанима. Молили смо се да Бог настани душе њихове у својој близини и за шеснаестог по реду пострадалог под новосадском црном и трагичном надстрешницом, за Вукашина. Молили смо се вечерас и заједно са
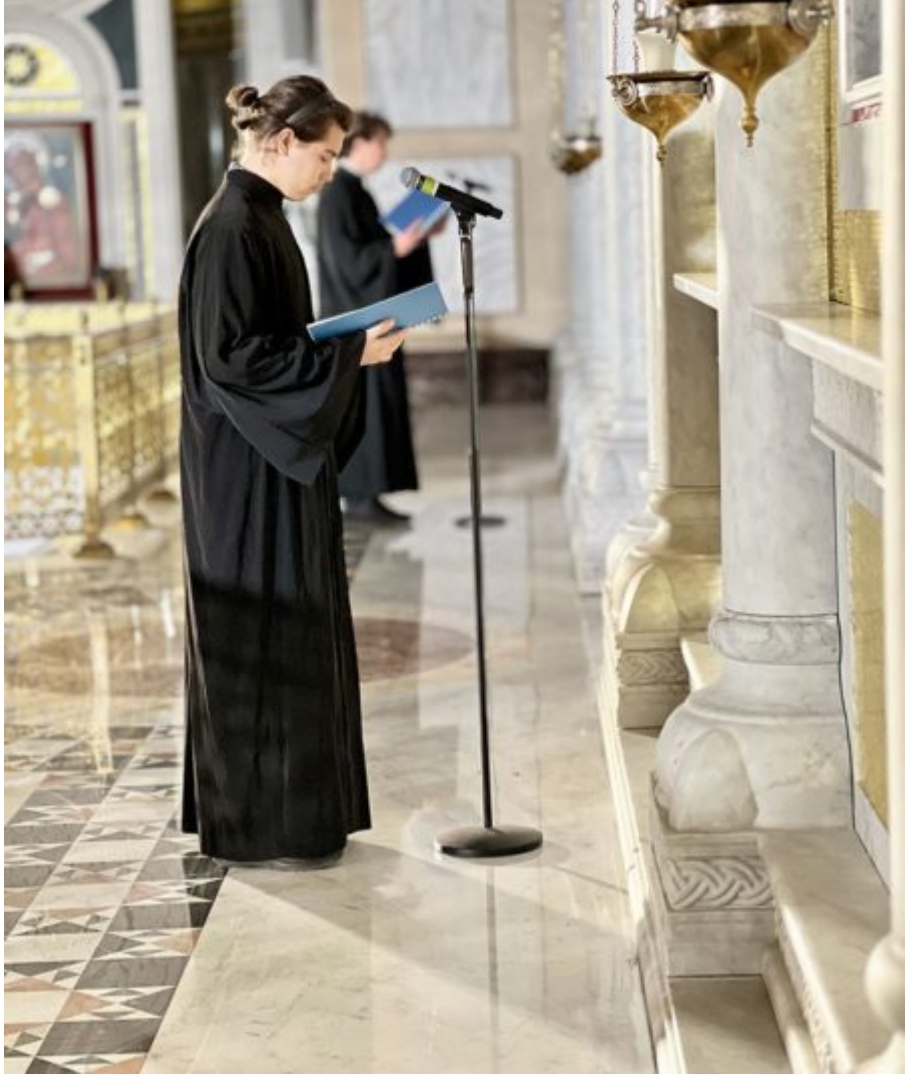
родитељима оних који се налазе овде у Београду, у болници, оних који су такође тешко страдали Кочанима. Молили смо се вечерас за њих и молим све да се молимо непрестано, из дубине свога бића, и Пресветој Богородици и Господу нашем Исусу Христу да љубављу својом и благодаћу својом дају снагу родитељима, али и да дају умешности и знања – бриге и љубави има – и свим лекарима који се брину за оздрављење свих оних из Кочана оних који се налазе овде у Београду, да што пре оздраве и врате се својим кућама. Родитељима Вукашиновим исказујемо дубоко саучешће и молимо се за покој душе њиховог сина.

Молитвама Пресвете Богородице, Мајке своје и наше Заштитнице и нашег Покрова, Господе Исусе Христе, Сине Божји, помилуј нас и читав свет свој, све људе, свакоме дај мир у души, али и свима нама дај да разумемо да нам је међусобни мир, разумевање, љубав и отвореност срца једних према другима свима потребно. Амин.

***

После богослужења у Храму Светог Саве патријарх Порфирије је разговарао са родитељима младих из Северне Македоније који се налазе на лечењу у Србији после велике трагедије у Кочанима. Сви они су дошли у храм Светог Саве да се помоле Господу и Пресветој Богородици за своју децу. У разговору са Светејшим Патријархом су изразили велику захвалност за помоћ коју су добили од браће Срба. У здравственим установама у Србији тренутно је збринути тридесет пацијената који су тешко повређени у пожару у Кочанима, у Северној Македонији.

spc.rs